

عنوان مقاله:

تأثیر روش تدریس استقرایی بر پیشرفت تحصیلی درس زبان انگلیسی دانش آموزان سال سوم راهنمایی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در برنامه ریزی درسی، دوره 2، شماره 16 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

ویدا فلاحی - استادیار، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران

احمدرضا اوجی نژاد - استادیار، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران

صدیقه قانع - کارشناس ارشد برنامه ریزی درسی، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران

زهرا قانع - کارشناس ارشد برنامه ریزی درسی، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر، به منظور مقایسه تاثیر دو روش تدریس استقرایی و قیاسی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان سال سوم راهنمایی در سال تحصیلی 91-1390 در ناحیه دو شهر شیراز صورت گرفت. روش تحقیق از نوع نیمه آزمایشی به صورت پیش آزمون - پس آزمون با دو گروه آزمایشی بوده است. از میان مدارس راهنمایی ناحیه 2 شیراز، یک مدرسه پسرانه و یک مدرسه دخترانه به صورت تصادفی انتخاب و در هر مدرسه دو کلاس، یک کلاس به عنوان گروه آزمایشی استقرایی و یک کلاس به عنوان گروه آزمایشی روش قیاسی به صورت تصادفی انتخاب شدند. ابزار اندازه گیری یک آزمون 30 سوالی در مورد درک مطلب و گرامر کلاس سوم راهنمایی بود. این آزمون از آزمون های استاندارد شده آموزش و پرورش استخراج شده است و روایی آن توسط گروهی از دبیران و اساتید دانشگاه و همچنین سر گروه های آموزشی سازمان آموزش و پرورش فارس مورد تایید قرار گرفت. پایایی این آزمون با روش آلفای کرونباخ محاسبه شد که مقدار 0.76 به دست آمد. در این پژوهش، گروه های آزمایشی به شیوه استقرایی و قیاسی تحت آموزش قرار گرفتند. در پایان از هر چهار گروه پس آزمون به عمل آمد و داده ها با استفاده از تحلیل کوواریانس و آزمون تی گروه های مستقل مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج به دست آمده نشان داد که میان گروه های آزمایشی تفاوت معنادار وجود دارد. بدین صورت که گروه های آزمایشی که با روش استقرایی آموزش دیده بودند، نمرات بهتری را در درک مطلب و دستور زبان انگلیسی نسبت به گروه های آزمایشی که با روش قیاسی آموزش دیده بودند، کسب کردند و بیشتر فرضیات این تحقیق مورد تایید قرار گرفت. به جز فرضیه آخر که بین نمرات پیشرفت تحصیلی دختران و پسران در روش استقرایی در درک مطلب تفاوت معناداری مشاهده نشد و این بدان معنی است که در اکثر موارد تاثیر روش استقرایی بر دختران و پسران بیشتر از روش قیاسی بوده است و البته با توجه به فرضیات بعدی، تاثیر این روش بر دختران بیشتر بوده است و فقط در فرضیه آخر تفاوت بین آنها معنادار نبوده که تقریباً به یک اندازه بر هر دو جنس تاثیرگذار بوده است. بنابراین می توان نتیجه گرفت که استفاده از روش تدریس استقرایی در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در درس زبان انگلیسی به طور کلی موثرتر بوده است.

کلمات کلیدی:

روش تدریس استقرایی، روش تدریس قیاسی، پیشرفت تحصیلی، درک مطلب و دستور زبان انگلیسی، دوره راهنمایی تحصیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/464871>

